

Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Warszawa, 24 marca 2026 r.
Znak sprawy: DŻW.zch.058.6.2026

Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu RP

Dotyczy: interpelacji nr 15687 w sprawie skuteczności działań związanych ze zwalczaniem afrykańskiego pomoru świń (ASF) oraz funkcjonowania systemu bioasekuracji

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 15687 Pana Wiesława Krajewskiego, Posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej z 4 marca 2026 r. w sprawie skuteczności działań związanych ze zwalczaniem afrykańskiego pomoru świń (ASF) oraz funkcjonowania systemu bioasekuracji uprzejmie informuję, co następuje.

Ad 1 „Jak zmieniała się liczba ognisk ASF u świń oraz przypadków ASF u dzików w Polsce w latach 2020–2025?”

Liczbę ognisk ASF u świń oraz przypadków ASF u dzików w Polsce w latach 2014–2025 przedstawia następująca tabela:

Rok	Liczba ognisk ASF u dzików	Liczba ognisk ASF u świń
2014	30	2
2015	53	1
2016	80	20
2017	741	81
2018	2 443	109
2019	2 477	48
2020	4 156	103

2021	3 214	124
2022	2 113	14
2023	2 686	30
2024	2 311	44
2025	3 429	18

Ad „Jak Ministerstwo ocenia skuteczność dotychczasowych działań podejmowanych w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się ASF?”

Przyjęte aktualnie rozwiązania w zakresie zwalczania ASF zostały wypracowane na poziomie eksperckim w oparciu o przepisy i wytyczne unijne, raporty Europejskiego Urzędu do spraw Bezpieczeństwa Żywności (EFSA), badania naukowe oraz doświadczenia poszczególnych państw członkowskich UE. Jednocześnie Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi jest otwarte na propozycje zmian i prowadzi aktywny dialog z podmiotami zewnętrznymi. W przypadku zgłaszania propozycji rozwiązań Ministerstwo dokłada wszelkich starań, aby rzetelnie ocenić zgłoszone propozycje i zaproponować ewentualne zmiany przepisów, które są następnie przesyłane do opiniowania i konsultacji.

Równocześnie ustalanie ogólnych kierunków działania Inspekcji Weterynaryjnej (IW) w zakresie zwalczania nie tylko ASF, ale także innych chorób zwierząt, w tym wydawanie instrukcji i opracowywanie procedur, to domena Głównego Lekarza Weterynarii. Wsparcia w tym zakresie udziela temu organowi Rada Sanitarno-Epizootyczna przez formułowanie ekspertyz i rekomendacji.

Wnioski Rady mogą przyczyniać się do modyfikacji przepisów i procedur IW, wspierając podejmowanie decyzji opartych na analizie danych epidemiologicznych i naukowych.

Wsparcia w zakresie działań podejmowanych w związku z ASF udziela także wiodąca w Polsce jednostka w zakresie oceny ryzyka, tj. Państwowy Instytut Weterynaryjny – Państwowy Instytut Badawczy w Puławach.

Rozwój sytuacji epidemiologicznej w Polsce związanej z ASF wymagał wdrożenia szeregu instrumentów wsparcia kierowanych do gospodarstw utrzymujących świnie. W ramach kolejnych perspektyw – PROW 2014-2020 oraz PS WPR 2023-2027 – wdrożono zestaw działań ukierunkowanych zarówno na poprawę bioasekuracji, jak i wzmocnienie odporności ekonomicznej gospodarstw dotkniętych skutkami ASF. Działania te obejmowały: inwestycje ograniczające możliwości rozprzestrzeniania się

wirusa, modernizację infrastruktury gospodarstw oraz restrukturyzację najmniejszych podmiotów znajdujących się na obszarach objętych restrykcjami.

W wyniku przeprowadzonych naborów w ramach dedykowanych interwencji PROW 2014–2020 oraz PS WPR 2023–2027 wsparcie finansowe otrzymało łącznie **5 251 producentów świń**, którzy podpisali **6 443 umów**. Oznacza to, że z dostępnych instrumentów skorzystało **10,7% wszystkich producentów świń w Polsce**, co potwierdza istotną rolę tych programów w zakresie poprawy bioasekuracji oraz ograniczania ryzyka rozprzestrzeniania się afrykańskiego pomoru świń (ASF).

Pomimo szerokiego zakresu inwestycji i stosowania licznych środków bioasekuracyjnych, przypadki ASF odnotowano w **39 gospodarstwach objętych wsparciem**, co stanowi **0,7% beneficjentów**, w tym w 36 gospodarstwach, które otrzymały wsparcie poddziałania 5.1¹ oraz w 7 gospodarstwach, które otrzymały wsparcie w ramach interwencji I.10.3². W przypadku 4 gospodarstw ognisko ASF wystąpiło u rolników, którzy korzystali z pomocy w dwóch okresach programowania.

Należy jednak zauważyć, że wskaźnik **0,7%** odnosi się do ogółu wszystkich gospodarstw objętych wsparciem. W odniesieniu do łącznej liczby 594 ognisk ASF odnotowanych w analizowanym okresie (2014-2025), przypadki w gospodarstwach objętych wsparciem odpowiadają za **około 6,6% wszystkich** zdarzeń epidemiologicznych. **Dane wskazują również to, że wdrożone rozwiązania znacząco zmniejszyły zagrożenie wystąpienia choroby.**

Analiza struktury pogłowia świń w gospodarstwach, które skorzystały ze wsparcia, potwierdza szeroki zasięg oddziaływania instrumentów pomocowych, obejmujący zarówno małe, jak i średnie oraz duże podmioty. Gospodarstwa wsparte w ramach w ramach poddziałania 5.1 oraz interwencji I.10.3, o wielkości **do 350 DJP** odpowiadają za **31,6%** obsady świń w kraju co potwierdza, że wsparcie trafiło również do znaczącej grupy mniejszych producentów. Jednocześnie istotny udział mają gospodarstwa średnie (**44%**) oraz duże (**74,7%**), które ze względu na skalę chowu odgrywają kluczową rolę w krajowym systemie bezpieczeństwa epidemiologicznego.

¹Operacje typu „Inwestycje zapobiegające zniszczeniu potencjału produkcji rolnej” w ramach poddziałania 5.1 „Wsparcie inwestycji w środki zapobiegawcze, których celem jest ograniczenie skutków prawdopodobnych klęsk żywiołowych, niekorzystnych zjawisk klimatycznych i katastrof” objętego Programem Rozwoju Obszarów Wiejskich na lata 2014–2020 (poddziałanie 5.1).

² Interwencja I.10.3 „Inwestycje zapobiegające rozprzestrzenianiu się ASF” – PS WPR 2023–2027 (interwencja I.10.3).

Łączna obsada świń w gospodarstwach objętych wsparciem stanowi **40,9% całkowitej produkcji krajowej**, co jednoznacznie wskazuje, że działania PROW oraz PS WPR objęły znaczną część strategicznie istotnych jednostek produkcyjnych.

Podsumowując, skuteczność dotychczasowych działań podejmowanych w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się ASF, na które bezpośredni wpływ ma resort rolnictwa, należy ocenić pozytywnie.

Ad „Jak zmieniła się liczba gospodarstw utrzymujących trzodę chlewną w Polsce w latach 2015–2025?”

Stan pogłowia świń i liczba siedzib stad w omawianym okresie prezentował się następująco.

Polska	świnie	
	chów i hodowla	
	<i>liczba siedzib stad</i>	<i>liczba zwierząt</i>
2025-12-31	43 576	9 326 522
2024-12-31	47 896	9 123 035
2023-12-31	51 408	9 255 676
2022-12-31	55 800	8 881 498
2021-12-31	70 130	9 903 726
2020-12-31	83 613	10 600 902
2019-12-31	92 290	10 193 808
2018-12-31	116 533	10 789 919
2017-12-31	143 520	11 366 980
2016-12-31	153 600	11 650 777
2015-12-31	164 030	12 034 732

Ad „Ile gospodarstw zaprzestało produkcji trzody chlewnej w związku z występowaniem ASF lub wymaganiami bioasekuracyjnymi?”

Resort rolnictwa nie zbiera i nie gromadzi informacji dotyczących przyczyn zaprzestania produkcji świń w indywidualnych przypadkach. Systematycznie gromadzone są dane dotyczące liczby stad i pogłowia świń w Polsce. Nie istnieje jednak centralna baza

danych, która klasyfikowałaby gospodarstwa, które zrezygnowały z produkcji świń według przyczyn stojących u podstaw takich decyzji. Z tego powodu przekazanie wnioskowanych informacji nie jest możliwe.

Ad „Jakie były łączne kwoty wsparcia finansowego przeznaczone na działania bioasekuracyjne w latach 2020–2025?”

W ramach PROW 2014-2020 działania bioasekuracyjne związane z zapobieganiem rozprzestrzeniania się ASF dofinansowane były w ramach poddziałania 5.1 Łącznie w ramach PROW 2014-2020 z tego tytułu wypłacono rolnikom **236 757 000 zł**, z czego w latach 2020-2025 - **226 509 000 zł**.

W ramach PS WPR 2023-2027 pomoc w tym zakresie jest przyznawana w ramach interwencji I.10.3 Inwestycje zapobiegające rozprzestrzenianiu się ASF. Do końca 2025 r. zrealizowano płatności na kwotę **29 635 000 zł**.

Natomiast w ramach środków krajowych udzielanych na refundację kosztów bioasekuracji w formule de minimis łączna kwota środków wydatkowanych na pomoc w latach 2020–2025 wyniosła **318 385 345,61 zł**, w tym:

- w 2020 r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie ogłosił naboru wniosków
- w 2021 r. - 16 503 086,51 zł
- w 2022 r. - 9 082 639,21 zł
- w 2023 r. Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi nie ogłosił naboru wniosków
- w 2024 r. - 111 822 321,47 zł
- w 2025 r. - 180 977 298,42 zł.

W 2021 i 2022 roku refundacja kosztów w ramach ww. instrumentu wynosiła 50%, a od 2024 roku wprowadzono 100-procentową refundację kosztów bioasekuracji.

Ad „Jaki był średni poziom wsparcia finansowego przypadający na jedno gospodarstwo korzystające z programów bioasekuracyjnych?”

W ramach:

- 1) PROW 2014-2020 - poddziałania 5.1 średnia kwota wsparcia na jedno gospodarstwo wyniosła 51 tys. zł;
- 2) PS WPR 2023–2027 - Interwencja I.10.3 średnia kwota wsparcia na gospodarstwo dla zakończonych operacji - 60 tys. zł.

Ad „Czy Ministerstwo prowadzi analizy dotyczące rzeczywistych kosztów spełnienia wymogów bioasekuracyjnych przez gospodarstwa rolne?”

Ze względu na zróżnicowaną skalę działań, indywidualne potrzeby gospodarstw, brak prowadzenia pełnej księgowości gospodarstw oraz zmienność cen rynkowych, nie jest aktualnie możliwe określenie rzeczywistych kosztów spełnienia wymogów bioasekuracyjnych.

Ad „Jakie działania podejmowane są w celu ograniczenia rozprzestrzeniania się ASF przez populację dzików?” i „Czy Ministerstwo analizuje skuteczność obecnych metod ograniczania populacji dzików w kontekście zwalczania ASF?”

Skuteczna bioasekuracja gospodarstw, odnajdywanie i unieszkodliwianie zwłok martwych dzików i ich szczątków oraz utrzymywanie populacji dzika na niskim poziomie w wymiarze długookresowym to trzy równorzędne filary zwalczania ASF, które powinny być realizowane w sposób komplementarny.

Z wytycznych Komisji Europejskiej jasno wynika, że obniżenie populacji dzików (zmniejszenie zagęszczenia tych zwierząt w środowisku naturalnym) to środek, który realnie przyczynia się do hamowania szybkości rozprzestrzeniania się ASF na obszary wolne od tej choroby. Uznaje się przy tym, że czynnikiem ryzyka mającym największy wpływ na wystąpienie ASF u dzików jest zagęszczenie populacji tych zwierząt. Dlatego też środki zapobiegawcze mające na celu ograniczenie i stabilizację populacji dzików w wymiarze długookresowym są korzystne z punktu widzenia zmniejszenia: prawdopodobieństwa narażenia populacji na tę chorobę oraz presji wirusa w kierunku gospodarstw utrzymujących świnie.

Redukcja populacji dzików, aby było to narzędzie skuteczne długookresowo, w pierwszej kolejności powinna być realizowana w ramach planowej gospodarki łowieckiej. Działania te leżą w kompetencji Ministra Klimatu i Środowiska (MKiŚ). Właściwość MKiŚ w tym zakresie wynika z kierowania działem administracji rządowej środowisko, który obejmuje m.in. łowiectwo i zarządzanie populacjami zwierząt łownych. Zgodnie z ustawą u z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (1) gospodarka łowiecka prowadzona jest w obwodach łowieckich przez dzierżawców lub zarządców, m. in. w oparciu o roczne plany łowieckie i wieloletnie łowieckie plany hodowlane.

Roczny plan łowiecki jest sporządzany na okres od dnia 1 kwietnia do dnia 31 marca roku następnego (łowiecki rok gospodarczy), w szczególności na podstawie inwentaryzacji zwierzyny. Przed ostatecznym zatwierdzeniem, roczne plany łowieckie są przekazywane do zaopiniowania przez właściwego terytorialnie: wójta, burmistrza lub prezydenta miasta oraz właściwej terytorialnie izby rolniczej. W przypadku nadmiernego zagęszczenia zwierząt łownych zagrażających trwałości upraw rolnych podmioty te mogą wnioskować o podniesienie limitów odstrzałów.

Służby podległe ministrowi właściwemu do spraw rolnictwa mogą w ramach posiadanych kompetencji oddziaływać krótkookresowo, interwencyjnie, lokalnie i wspomagająco na redukcję populacji dzika w Polsce poprzez wnioskowanie o wydanie lub wydawanie aktów prawa miejscowego (rozporządzeń) nakazujących odstrzał sanitarny dzików. Taki odstrzał stanowi uzupełnienie odstrzałów realizowanych w ramach planowej gospodarki łowieckiej na ściśle zdefiniowanym obszarze, o ile jest to uzasadnione względami epidemiologicznymi, nie zastępując jednocześnie i nie stanowiąc alternatywy do działań o charakterze planowym i systemowym, za które odpowiada MKiŚ.

W kwestii odnajdywania i usuwania martwych dzików i ich szczątków ze środowiska, co sprzyja zmniejszeniu ryzyka rozprzestrzeniania się ASF i przetrwania wirusa tej choroby w populacji tych zwierząt, warto zaznaczyć, że z inicjatywy resortu rolnictwa w Polsce corocznie dofinansowuje się działania w szczególności w postaci:

- 1) zwrotu kosztów transportu i unieszkodliwienia martwych dzików pozyskanych w ramach zorganizowanych przeszukiwań terenów znajdujących się na obszarach objętych ograniczeniami I-III wymienionych w rozporządzeniu Komisji 2023/594, a także znalezionych na gruntach należących do osób fizycznych na całym terytorium Polski;
- 2) wypłaty środków uprawnionym osobom za zgłoszenie znalezienia zwłok dzików padłych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 3) finansowania usług pomocnych przy zwalczaniu ASF u dzików, w tym w zakresie:
 - a) poszukiwania padłych dzików przy pomocy urządzeń lub sprzętu, w tym bezzałogowych statków powietrznych zaopatrzonych w specjalistyczną aparaturę optyczną lub termowizyjną;

- b) poszukiwania zwłok dzików przy pomocy specjalnie wyszkolonych zwierząt;
- 4) dofinansowania akcji poszukiwania padłych dzików organizowanych w ramach: nakazów powiatowych lekarzy weterynarii oraz wojewódzkich centrów zarządzania kryzysowego.

Aktualnie akcje poszukiwań martwych dzików są przeprowadzane w całej Polsce. Akcje te są organizowane przez myśliwych lub pracowników służb leśnych w ramach swoich obowiązków zawodowych, a także są zarządzane przez powiatowych lekarzy weterynarii lub wojewodów w ramach Wojewódzkich Zespołów Zarządzania Kryzysowego. W akcjach tych uczestniczą przedstawiciele instytucji, którzy mają odpowiednie kompetencje do przeprowadzania tego typu działań. Ponadto, w poszukiwaniach uczestniczą również pracownicy Inspekcji Weterynaryjnej, którzy pobierają próbki od martwych dzików do badań laboratoryjnych.

W 2025 r. w Polsce odbyło się łącznie 13 781 akcji poszukiwań martwych dzików na łącznym obszarze 12 705 538 ha. W 618 akcjach brały udział specjalnie wyszkolone psy, natomiast w 134 akcjach używano dronów. Podczas ww. akcji w 2025 r. znaleziono blisko 2 tys. zwłok dzików.

W przyszłości w kontekście zwierząt dzikich i zwalczania ASF przewiduje kontynuowanie działań w obydwu ww. obszarach.

Ad „Jakie działania planowane są w najbliższych latach w celu trwałego ograniczenia występowania ASF w Polsce?”

Działania w zakresie ASF prowadzone są na terytorium Polski przez organy Inspekcji Weterynaryjnej pod przewodnictwem Głównego Lekarza Weterynarii w oparciu o obowiązujące prawodawstwo krajowe i UE.

Do najważniejszych aktów prawnych, wytycznych i rekomendacji w obszarze zwalczania ASF należą:

- 1) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt (2),
- 2) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w

odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (3),

- 3) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/594 dnia 16 marca 2023 r. ustanawiające środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 (4),
- 4) ustawa z dnia 21 listopada 2025 r. o zdrowiu zwierząt (5),
- 5) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 marca 2026 r. w sprawie środków zwalczania afrykańskiego pomoru świń (6);
- 6) program mający na celu wczesne wykrycie zakażeń wirusem wywołującym afrykański pomór świń i poszerzenie wiedzy na temat tej choroby oraz jej zwalczanie realizowany od 2014 r. - aktualnie realizowany na podstawie rozporządzenia Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (7),
- 7) zawiadomienie Komisji nr C/2023/1504 w sprawie wytycznych dotyczących zapobiegania afrykańskiemu pomorowi świń oraz zwalczania i likwidacji tej choroby w Unii Europejskiej (8), w którym zebrane zostały informacje o dostępnych i możliwych do wykorzystania narzędziach do walki z tą chorobą,
- 8) manual FAO z 2022 r. edycja II „Afrykański Pomór Świń u dzików. Ekologia i Bioasekuracja”, w całości poświęcony zagadnieniom zwalczania ASF u dzików.

Przyjęte w ww. dokumentach rozwiązania zostały wypracowane na poziomie eksperckim w oparciu o badania naukowe oraz doświadczenia poszczególnych państw członkowskich UE. Ponadto w razie potrzeby Komisja Europejska (KE) przeprowadza aktualizację przepisów i wytycznych w oparciu o normy międzynarodowe³, oceny naukowe (przede wszystkim prezentowane przez EFSA⁴), najlepsze praktyki i doświadczenia państw członkowskich UE i innych państw oraz misje i zalecenia EUVET⁵.

W związku powyższym w kolejnych latach działania Inspekcji Weterynaryjnej będą się koncentrować w następujących obszarach:

- zmiany w regionalizacji ustanowionej w związku z ASF i zmniejszanie zasięgu obszarów objętych ograniczeniami;

³ <https://www.woah.org/en/what-we-do/standards/codes-and-manuals/>

⁴ <https://www.efsa.europa.eu/en/topics/topic/african-swine-fever>

⁵ Veterinary Emergency Team

- kampanie informacyjne mające na celu podnoszenie świadomości społeczeństwa na temat ASF (akcje informacyjne, szkolenia, konferencje, programy TV i radiowe oraz ulotki);
- odstrzał sanitarny dzików prowadzony na podstawie aktów prawa miejscowego, tj. rozporządzeń powiatowych lekarzy weterynarii (PLW) lub wojewodów;
- akcje poszukiwań i usuwania ze środowiska martwych dzików i szczątków;
- kontrole bioasekuracji w obwodach łowieckich;
- kontrole bioasekuracji gospodarstw utrzymujących świnie.

Planuje się także kontynuowanie w kolejnych latach programów pomocowych dla gospodarstw utrzymujących świnie, w szczególności w zakresie wparcia spełniania wymagań bioasekuracyjnych.

Ad „Czy rozważane są zmiany przepisów mające na celu uproszczenie wymogów bioasekuracyjnych dla małych i średnich gospodarstw utrzymujących trzodę chlewną?”

Część wymagań z zakresu bioasekuracji wynika wprost z unijnych rozporządzeń (5), co gwarantuje regionalizację i efektywną wymianę handlową. Krajowe wymagania w zakresie bioasekuracji reguluje natomiast rozporządzenie (6). Przepisy tego rozporządzenia różnicują wymagania bioasekuracyjne i wprowadzają ułatwienia w przypadku, gdy świnie są utrzymywane w gospodarstwie wyłącznie w celu produkcji mięsa na własne potrzeby. Aktualnie nie planuje się dalej idących odstępstw w tym zakresie.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi

Jacek Czerniak

Sekretarz Stanu

/podpisano elektronicznie/

Podstawa prawna:

- (1) ustawa z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (Dz. U. z 2025 r. poz. 539);

- (2) rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie przenośnych chorób zwierząt oraz zmieniające i uchylające niektóre akty w dziedzinie zdrowia zwierząt („Prawo o zdrowiu zwierząt”) (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 64, z późn. zm.) (Dz. Urz. UE L 84 z 31.03.2016, str. 1, z późn. zm.);
- (3) rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2020/687 z dnia 17 grudnia 2019 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/429 w odniesieniu do przepisów dotyczących zapobiegania niektórym chorobom umieszczonym w wykazie oraz ich zwalczania (Dz. Urz. UE L 174 z 03.06.2020, str. 64, z późn. zm.);
- (4) ustawa z dnia 21 listopada 2025 r. o zdrowiu zwierząt (Dz. U. poz. 1795);
- (5) rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) 2023/594 z dnia 16 marca 2023 r. ustanawiające środki szczególne w zakresie zwalczania chorób w odniesieniu do afrykańskiego pomoru świń oraz uchylające rozporządzenie wykonawcze (UE) 2021/605 (Dz. Urz. UE L 105 z 20.04.2023, str. 9, z późn. zm.);
- (6) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 12 marca 2026 r. w sprawie środków zwalczania afrykańskiego pomoru świń (Dz. U. z 2026 r. poz. 344);
- (7) rozporządzenie Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi z dnia 28 stycznia 2025 r. w sprawie wprowadzenia w latach 2025–2027 na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej „Programu mającego na celu wczesne wykrycie zakażeń wirusem wywołującym afrykański pomór świń i poszerzenie wiedzy na temat tej choroby oraz jej zwalczanie” (Dz. U. poz. 199);
- (8) zawiadomienie Komisji w sprawie wytycznych dotyczących zapobiegania afrykańskiemu pomorowi świń oraz zwalczania i likwidacji tej choroby w Unii („wytyczne dotyczące APŚ”) nr C/2023/1504.

Do wiadomości:

Kancelaria Prezesa Rady Ministrów